

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 8. Verba memoratu digna S. Stephani de Mureto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

recurramus. Gerson Cancellarius Parisiensis:
Deus, inquit morem servat matris filiolum
suum amore tenerimo prosequentis, hæc se
occultat interdum, nunquam tamen ita ut il-
lum non habeat præ oculis, complacet sibi
quod ab eo quærat, ut ab illo inventa dili-
gatur impensius & ipsa ruentem in amplexus
stringat tenerius, & osculetur suavius, post-
quam ejus probavit & experta est in quæren-
do diligentiam.

§. VIII.

Verba memoratu digna S. Stephani de Mureto.

S. Stephanus de Mureto Vir eximie illumina-
tus & dilectus à Deo in suo sententiarum
libello, ait nunquam animam Sanctam Deo
esse propinquiorem quàm cum se putat ab eo
remotiorem ob molestias tentationum quas
patitur; nam nisi illi Deus intimè præsens
adesset quâ se virtute posset contra hostiles
assultus, quibus impetitur defendere? Ipse est
qui custodit, qui roborat, qui pro gladio illi
est & scuto, ipse inhabitat cor dilectum ut ab
ejus ingressu arceat inimicum. Hoc ipsum re-
velavit aliquando Deus cuidam personæ
sanctæ quæ cum se derelictam putaret à Deo
propterea quod dæmon oculis suis objiceret
abominandas rerum species quibus resistere
nullo

nullo modo poterat; paulò post adfuit cele-
stis protector rogans eam num in iis sibi com-
placuiisset; cui illa: absit, Domine IESU
sit, non tantum non complacui mihi, sed quod
eum potui repuli ab animo atque detestatus
sum. Ego verò, subiecit Salvator, assistens tibi
eum excitabam horrorem in corde tuo: ego
pugnabam tecum: ego tecum repellentibus
istos tuorum hostium impios conatus, & de-
lectabar videre te ope gratiæ meæ triumphan-
ter phantern de cunctis insidiis illorum acque in-
sultibus, nunquam aliàs tam prope assistentem
nec magis præsto fui quam id temporis. *Idem*
S. Bernardus scit è ac eleganter adnotat. *Idem*
Stephanus de Mureto, de quo supra, adiungit
duas comparationes quibus declarat magnitudinem
gaudii quo fideles animæ in huiusmodi desolationibus
perfruuntur. *Henricus* matrona domi suæ sola ab impuro homine
solicitata, si viriliter pudicitiam suam tue-
tur, ex illo certamine victrix multò plus ve-
luptatis percipit & marito suo domum re-
verso affert, quàm si non fuisset sola relicta
vel nemo illam aggressus. Milites qui in ob-
sentiâ Capitanei sui arcem fortiter propugn-
narunt, coëgeruntque multo cum deditione
hostes abscedere, majorem merentur laudem
plurisque fiunt à Capitaneo suo, cui etiam

cat & sibi metipsis longe excellentiore modo
satisfaciunt, quàm si ipse fuisset præsens & il-
li ad ejus imperium voluntate inque & ductū
in hostem missi pugnassent; ita Dei servus qui
generosè pugnat & vafròs inimicorum suo-
rum conatus fortiter infringit eo præsertim
tempore quo derelictus videtur à Deo, glo-
riosem sibi reportat victoriam & Deo gra-
tiosam, quàm si gratiosam ejus fuisset exper-
tus præsentiam. Idem vir Sanctus alià hoc ip-
sum similitudine explicat: Deus, inquit, ita se
gerit erga eos quos amat, quemadmodum
pater aliquis erga filiolum suum, quem unice
diligit, huic interdum pomum dat, quod mox
eripit, absconditque ut filius illud ardentius
requirat & cum lacrymis reperat; postquam
verò aliquandiu ejus patientiam exercuit,
reddit ei pomum amplectens illum atque
deosculans multo suavius quam antè fecisset.
Facile patitur illum tritari aliquantulum,
cum in eo nec periculum sit, & cum voluerit,
possit eum omni tristitià liberare; neque ta-
mè hoc ei facit, ut illum affligat, hoc enim pa-
ternus amor non sinit, sed potius ut suum illi
declaret affectum, tantoque plus gaudii ex-
hibeat & recreationis, quanto plus molestiæ
& doloris videbatur ab ipso antea cœpisse.
Hujusmodi considerationibus occupant se

ac consolantur qui in Deo fiduciam habere repositam, constituti in suis etiam spiritibus de solationibus quæ sane omnibus, qui mundi amatores ex deliciis carnalibus capere possunt, voluptatibus præferendæ sunt.

Sed jam tempus est declarandi differentias & proprietates quas hactenus verbo duntaxat indicatas quasi intento digito demonstravimus.

§. IX.

Gaudium amatorum mundi fucatum.

SI mundum audias, non alios dices delicias affluere & gaudiis quàm impios; eos vero qui Deo serviunt ad perpetuam esse damnatos tristitiam; si verò sacras inspexeris historias, contrarium disces, nimirum solis qui Deo serviunt concedi vera gaudia, negari aliis omnibus; renuntiasse mundi divitiis & voluptatibus ut omnis spes in solo Deo ponatur, esse perennem sinceræ lætitiæ fontem atque gisse. Hæc dico quæ videntur discrepare, quomodo conciliari possint, videndum est. Lætantur impii: quis neget? ipsa quippe veritas quæ se eorum loquendi modo accommodat, lætitiæ illis materiam parit; sanctos vero tristitia afficit, sed horum tristitia verum gaudium non impedit; illorum autem fucatum